

Klagenævnet for Udbud

**RESUMÉER AF
KENDELSER
FRA
KLAGENÆVNET
FOR
UDBUD
1997**

September 1998

(senere mindre revisioner kan have fundet sted)

Efter indholdsfortegnelsen indeholdes nedenfor resuméer af de kendelser, som Klagenævnet for Udbud har afsagt i 1997. Resuméerne er opstillet i kronologisk orden. Den dato, som hvert resumé indledes med, er datoen for afsigelsen af den pågældende kendelse.

Særligt om *opsættende virkning* bemærkes:

Klagenævnet tager kun stilling til, om der skal meddeles opsættende virkning i en sag, hvis klageren begærer opsættende virkning. Klagenævnets afgørelser herom er med en enkelt undtagelse ikke truffet i kendelsesform. Resuméerne nedenfor indeholder derfor ikke egentlige beskrivelser af Klagenævnets afgørelser om opsættende virkning. Hvis der under forberedelsen af en sag, der er afsluttet med kendelse, er truffet afgørelse om opsættende virkning, vil dette dog være nævnt i resuméet, og resuméerne omtaler derfor de fleste af Klagenævnets afgørelser om opsættende virkning.

Indholdsfortegnelse vedrørende kendelsernes emner

	side
Spørgsmål om udbudspligt vedrørende et fællesnordisk ambassadekompleks. Ikke opsættende virkning	4
Ligebehandlingsprincippet ikke overtrådt, selv om den valgte tilbudsgiver havde haft indflydelse på udbudets udformning m.m.....	4
En vægtningsmodel var i strid med transparensprincippet, ligebehandlingsprincippet og direktivet. Forståelsen af begrebet »det økonomisk mest fordelagtige bud«. Tildelingsbeslutning annulleret, da udbyders overtrædelse var grov.....	5
Ikke overtrædelse af udbudsreglerne. Bl.a. henvist til det skøn, som en ordregiver må have ved vurderingen af tilbudene. Ikke opsættende virkning.....	6
Spørgsmål om udbudspligt vedrørende et fællesnordisk ambassadekompleks.....	6
Indkøb af blodprodukter var omfattet af indkøbsdirektivet. Klagenævnet var kompetent til at påkende indsigelse om Traktatens artikel 36, men bestemmelsen kunne ikke anvendes. Sagsomkostninger.....	7
En potentiel tilbudsgiver havde retlig interesse. Et bygge- og anlægsprojekt skulle betragtes som en helhed. Ikke stillingtagen til gennemførelsen af et ikke EU-udbud	8
Klagenævnet ikke kompetent til at tage stilling til en kommunes opsigelse af en rengøringskontrakt	9
Forbehold. Forhandling. Udbyders tildelingsbeslutning annulleret. Ikke opsættende virkning	9
Uberettiget annullation af udbud. Sagsomkostninger. Opsættende virkning	10
Tilbudsgiver havde retlig interesse i klage over annullation af udbud. Annullationen var saglig og derfor berettiget	11
Bortfortolkning af forbehold var uberettiget. Ikke annullation. Klagenævnet ikke kompetent til at tage stilling til, om klager skulle have kontrakten. Sagsomkostninger.....	12
Ikke aktindsigt i det valgte tilbud. Indkøbsdirektivet ikke tilsidesat.....	13
Indkøb af læskærme til busstoppesteder anset for indkøb, ikke bygge- og anlæg. Sagsomkostninger.....	13
Krav til udbudsbekendtgørelsens beskrivelse af det udbudte. Udbyder var berettiget til at angive og anvende tildelingskriterierne uprioriteret og til at anse tilbudene for konditionsmæssige, men var uberettiget til at stille spørgsmål til alle tilbudsgivere om prisen.....	14
Udbyders afgørelse om aktindsigt i en udbudssag i medfør af offentlighedsloven kunne påklages til Klagenævnet. Afgørelsen delvis ændret.....	16
Ligebehandlingsprincippet overtrådt. Udbyders tildelingsbeslutning annulleret.....	16

Resuméer af kendelser

7. januar 1997. Foreningen af Rådgivende Ingeniører mod Udenrigsministeriet

Spørgsmål om udbudspligt vedrørende et fællesnordisk ambassadekompleks. Ikke opsættende virkning

Sagen angik den danske del af et fællesnordisk ambassadekompleks i Berlin. I projektet deltog de nordiske lande, dvs. Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige. Kun Danmark var medlem af EU. Det danske udenrigsministerium udbød bl.a. ingeniørrådgivningen vedrørende den danske del af komplekset som begrænset udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet. Dette udbud blev imidlertid senere annulleret, fordi de øvrige deltagende lande ikke ønskede at udbyde de tilsvarende opgaver vedrørende deres dele af projektet, og der blev herefter uden udbud antaget en ingeniør til at udføre opgaven for hele komplekset. Foreningen af Rådgivende Ingeniører klagede herover. Klagerens begæring om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klagenævnet udtalte i sin kendelse, at der ikke for nævnet forelå oplysninger, som gav fornødent grundlag for at undtage ingeniørrådgivningen fra udbud efter tjenesteydelsesdirektivet, men at Udenrigsministeriet havde været uden en sådan selvstændig indflydelse på gennemførelsen af projektet, at det ikke burde pålægges ministeriet at udbyde opgaven. Klagen blev herefter ikke taget til følge.

Klagenævnets kendelse af 3. marts 1997, se nedenfor, angik samme ambassadekompleks.

8. januar 1997. Det Danske Handelskammer mod Rigshospitalet

Ligebehandlingsprincippet ikke overtrådt, selv om den valgte tilbudsgiver havde haft indflydelse på udbudets udformning m.m.

Rigshospitalets apotek udbød i 1994 i begrænset EU-udbud leverancer af forskellige kemiske varer til hospitalet. Den væsentligste del af udbudet angik distribution af varer fra ca. 70 nærmere angivne mindre leverandører. Der indkom anmodninger om prækvalifikation fra syv virksomheder, der alle blev prækvalificeret. Kun en af virksomhederne, Bie & Berntsen A/S (Bie & Berntsen), indgav tilbud, og der blev efter nogle forhandlinger indgået kontrakt med Bie & Berntsen. Det Danske Handelskammer klagede herover og gjorde bl.a. gældende, at EU's ligebehandlingsprincip var overtrådt ved, at der var sket en favorisering af Bie & Berntsen.

Klagenævnet udtalte, at udbudet måtte antages at høre under indkøbsdirektivet. Klagenævnet udtalte videre, at den egentlige baggrund for klagen tilsyneladende var utilfredshed hos en af Det Danske Handelskammers medlemsorganisationer, dvs. Dansk Diagnostica- og Laboratorieforening, og denne organisations medlemmer med, at Rigshospitalet havde udlagt

distributionen af leverancer fra mindre leverandører til en enkelt stor leverandør,

således at denne leverandør derved kunne få indblik i de mindre leverandørers forhold. Klagenævnet udtalte videre, at nævnet ikke kunne beskæftige sig med dette forhold, da det ikke angik EU's udbudsregler. Uanset at der under hele forløbet havde været ret tæt kontakt mellem apoteket og Bie & Berntsen, og uanset at Bie & Berntsen tilsyneladende havde haft indflydelse på udbudsmaterialets udformning, fandt Klagenævnet endvidere ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse kontrakten med Bie & Berntsen for stridende mod EU's ligebehandlingsprincip. Klagenævnet henviste herved til, at udbudsmaterialet ikke var blevet udformet i et egentligt samarbejde med Bie & Berntsen, at Bie & Berntsen ikke under udbudet havde andre oplysninger end de øvrige prækvalificerede, i hvert fald ikke om distributionsopgaven, og at der ikke var indkommet tilbud fra andre end Bie & Berntsen.

Nogle andre klagepunkter, hvis rigtighed ikke var godtgjort, blev ikke taget til følge.

10. februar 1997. Dafeta Trans ApS mod Lynettefællesskabet I/S

En vægtningsmodel var i strid med transparensprincippet, ligebehandlingsprincippet og direktivet. Forståelsen af begrebet »det økonomisk mest fordelagtige bud«. Tildelingsbeslutning annulleret, da udbyders overtrædelse var grov

En offentlig ordregiver udbød opstilling m.m. af nogle gasbeholdere i henhold til bygge- og anlægsdirektivet med det økonomisk mest fordelagtige bud som hovedkriterium og bl.a. pris som delkriterium. Udbyderen vurderede de indkomne tilbud på grundlag af en skematisk vægtningsmodel og indgik derefter kontrakt med en af tilbudsgiverne.

En anden tilbudsgiver klagede til Klagenævnet, der statuerede: Anvendelsen af vægtningsmodellen var i strid med det EU-retlige transparensprincip, da modellen benyttede andre kriterier end kriterierne i udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne. Anvendelsen af modellen var desuden i strid med det EU-retlige ligebehandlingsprincip, da modellen var opstillet sådan, at den uanset de øvrige tilbudsgiveres priser reelt kun kunne føre til antagelse af en bestemt tilbudsgiver. Anvendelsen af modellen var yderligere i strid med artikel 30, stk. 1, nr. 2) i bygge- og anlægsdirektivet (om tildelingskriteriet »det økonomisk mest fordelagtige bud«), da modellen førte til, at tilbudspriserne reelt var uden betydning, og da den for så vidt var uegnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige bud. Anvendelsen af modellen var en grov overtrædelse af EU's udbudsregler, hvorfor Klagenævnet annullerede udbyderens beslutning om at indgå kontrakter med den valgte tilbudsgiver (uanset at udbyderen havde indgået kontrakt med den valgte tilbudsgiver, og uanset at klageren ikke havde begæret opsættende virkning).

Et af klagenævnets medlemmer ville yderligere begrunde afgørelsen med, at delkriterierne i overensstemmelse med en almindelig dansk udbudspraksis ikke ved udbudet var angivet i rækkefølge efter vægt. De to øvrige nævnsmedlemmer fandt det rigtigst ikke at tage stilling til spørgsmålet i den foreliggende sag.

28. februar 1997. Kiras Kolding Industrirenovation A/S mod Kolding Kommune

Ikke overtrædelse af udbudsreglerne. Bl.a. henvist til det skøn, som en ordregiver må have ved vurderingen af tilbudene. Ikke opsættende virkning

En kommune udbød i forsommeren 1996 som begrænset udbud efter tjenesteydelsesdirektivet affaldsbortskaffelsen i kommunen i en periode. Som tildelingskriterium var i udbudsbekendtgørelsen angivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud under hensyn til forskellige uprioriterede delkriterier (økonomi, kvalitet, teknik, miljøledelsessystem). Desuden var i udbudsbekendtgørelsen bl.a. anført, at der ved anmodning om prækvalifikation skulle vedlægges de sidste to års regnskaber. I eftersommeren 1996 prækvalificerede kommunen fire virksomheder, der afgav tilbud, hvorefter kommunen i efteråret 1996 tildelte den lavestbydende ordren, idet kommunen vurderede alle tilbud ens bortset fra med hensyn til prisen.

En anden af de prækvalificerede virksomheder, der havde udført opgaven for kommunen i mange år, klagede til Klagenævnet. Klagerens begæring om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klageren gjorde gældende, at den virksomhed, der havde fået ordren, ikke burde have været prækvalificeret, da den ved anmodningen om prækvalifikation ikke havde vedlagt de sidste to års regnskaber, dvs. regnskaberne for 1994 og 1995, men derimod havde vedlagt regnskaberne for 1993 og 1994. Klageren gjorde desuden gældende, at kommunen havde vurderet tilbudene urigtigt og herunder havde undladt at vurdere den vindende tilbudsgivers økonomi.

Klagenævnet udtalte, at nævnet ikke kunne tage stilling til, om kommunens vurdering af tilbudene og tildeling af ordren var en rigtig disposition, men alene kunne tage stilling til, om kommunen havde overtrådt EU's udbudsregler. Kommunen sås imidlertid ikke at have overtrådt EU's udbudsregler. Det var måske nok en fejl, at kommunen prækvalificerede den vindende tilbudsgiver uden at have fået regnskabet for 1995, men denne fejl var ikke udslag af en forskelsbehandling eller nogen anden tilsidesættelse af EU's udbudsregler. Klagenævnet fandt endvidere ikke, at kommunen havde overtrådt EU's udbudsregler ved evalueringen af tilbudene, der var foregået på grundlag af tildelingskriterierne inden for rammerne af det skøn, som en ordregiver må have, og det kunne ikke i sig selv være en overtrædelse af udbudsreglerne, at kommunen havde vurderet alle tilbud ens bortset fra med hensyn til prisen.

3. marts 1997. Praktiserende Arkitekters Råd mod Udenrigsministeriet

Spørgsmål om udbudspligt vedrørende et fællesnordisk ambassadekompleks

Sagen angik et fællesnordisk ambassadekompleks i Berlin. I projektet deltog de nordiske lande, dvs. Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige. Kun Danmark var medlem af EU. En svensk myndighed, der forestod projektet, udbød en arkitektopgave i EU-udbud, men annullerede af forskellige grunde senere udbudet og indgik derefter uden udbud aftale med en arkitekt om udførelsen af den pågældende opgave. En arkitektorganisation klagede til Klagenævnet herover.

Klagenævnet antog, at den omstændighed, at en dansk myndighed disponerer i udlandet med udenlandske samarbejdspartnere, ikke kan afskære nævnet fra at tage stilling til klager over den danske myndigheds eventuelle overtrædelser af EU's udbudsregler. Klagenævnet udtalte videre, at den omhandlede arkitektopgave var omfattet af tjenesteydelsesdirektivet, at der ikke var fremkommet sådanne særlige forhold, der isoleret set måtte føre til, at udbud kunne undlades, og at Udenrigsministeriet burde have foranlediget nyt udbud gennemført. Ud fra en samlet bedømmelse af Udenrigsministeriets manglende, selvstændige dispositionsmuligheder og de økonomiske konsekvenser, en forsinkelse af projektet ved fornyet udbud ville medføre, med muligt erstatningsansvar for Udenrigsministeriet til følge, fandt Klagenævnet dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at pålægge Udenrigsministeriet at foranstalte udbud afholdt.

Klagenævnets kendelse af 7. januar 1997, se ovenfor, angik samme ambassadekompleks.

14. marts 1997. Immuno Danmark A/S mod de 14 amter og Hovedstadens Sygehusfælleskab (det danske sygehusvæsen)

Indkøb af blodprodukter var omfattet af indkøbsdirektivet. Klagenævnet var kompetent til at påkende indsigelse om Traktatens artikel 36, men bestemmelsen kunne ikke anvendes. Sagsomkostninger

Sagen angik sygehusvæsnets indkøb af blodprodukter, dvs. lægemidler fremstillet på grundlag af blod fra mennesker. Sygehusvæsnet foretog ikke EU-udbud af sine indkøb af blodprodukter og købte dem så vidt muligt hos en bestemt dansk leverandør, hvilket var udslag af en dansk selvforsyningspolitik. En virksomhed, der fremstillede blodprodukter, klagede til Klagenævnet herover. Sygehusvæsnet anførte, at sagen var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i Traktatens artikel 36 (om hensynet til menneskers liv og sundhed m.m.), og at Klagenævnet derfor ikke var kompetent til at tage stilling til klagen. Subsidiært anførte sygehusvæsnet, at Klagenævnet i medfør af Traktatens artikel 36 ikke burde tage klagen til følge, ligesom sygehusvæsnet henviste til undtagelsesbestemmelsen i indkøbsdirektivets artikel 2. Klageren bestred, at Traktatens artikel 36 eller indkøbsdirektivets artikel 2 kunne finde anvendelse.

Klagenævnet udtalte, at nævnet var kompetent til at tage stilling til en indsigelse om anvendelse af Traktatens artikel 36 og henviste herved til, at de offentlige udbydere ellers efter omstændighederne kunne bringe overtrædelser af udbudsreglerne uden for Klagenævnets kompetence ved at påberåbe sig artikel 36, hvilket ville være uantageligt og stride mod formålet i Lov om Klagenævnet for Udbud. Klagenævnet udtalte videre, at indkøb af blodprodukter var omfattet af indkøbsdirektivet, og at undtagelsesbestemmelserne i direktivets artikel 2 og artikel 3 (om sikkerhedsinteresser m.m.) ikke kunne finde anvendelse. Traktatens artikel 36 kunne heller ikke finde anvendelse, da de nævnte undtagelsesbestemmelser i indkøbsdirektivet måtte antages at varetage hensynene bag artikel 36, der derfor ikke kunne anvendes selvstændigt ved siden af dem. Klagenævnet henviste desuden til, at EU's lægemiddeldirektiver (direktiverne 65/65 og 75/319 i forbindelse med direktiv 89/381) måtte anses for en harmonisering i et sådant omfang, at artikel 36, således som den fortolkes i EF-domstolens praksis, allerede som følge deraf ikke kunne finde selvstændig anvendelse.

Det pålagdes sygehusvæsnet at betale sagsomkostninger til klageren med 200.000 kr. Beløbet blev fastsat under hensyn til, at klageren havde betalt gebyrer til Klagenævnet med 60.000 kr.

Det bemærkes, at den danske selvforsyningspolitik for blodprodukter er opretholdt ved lov nr. 465 af 10. juni 1997.

23. april 1997. Crocus I/S mod Århus Havn

En potentiel tilbudsgiver havde retlig interesse. Et bygge- og anlægsprojekt skulle betragtes som en helhed. Ikke stillingtagen til gennemførelsen af et ikke EU-udbud

Århus Havn udbød en række entrepriser som led i en ombygning af havnens kulterminal til bulkterminal, dvs. terminal for foderstoffer o.l. Projektet omfattede opførelse af en ny bygning og etablering af vejeanlæg og sigteanlæg m.m. Efter havnens opfattelse skulle de enkelte dele af projektet betragtes hver for sig, således at det afgørende for, om der var udbudspligt i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet, var, om de enkelte dele af projektet nåede den relevante tærskelværdi. Endvidere skulle bl.a. projekteringsomkostninger efter havnens opfattelse ikke medtages ved beregningen af den nye bygnings værdi. På denne baggrund blev udbudet ikke foretaget som EU-udbud. En virksomhed, der havde afgivet et tilbud i henhold til det foretagne udbud, men som ikke havde fået den pågældende ordre, klagede til Klagenævnet over, at udbudet ikke var foretaget som EU-udbud. Århus Havn gjorde bl.a. gældende, at klageren ikke havde retlig interesse i at klage til Klagenævnet.

Klagenævnet udtalte, at klageren som potentiel tilbudsgiver under projektet havde retlig interesse i, at EU's udbudsregler overholdes, og at klageren derfor var klageberettiget i medfør af § 4, stk. 1, nr. 1) i Lov om Klagenævnet for Udbud, hvorefter der er klageadgang for enhver, som har retlig interesse i at klage. Klagenævnet henviste videre til, at projektet havde omfattet forskellige bygge- og anlægsarbejder, der var blevet udbudt nogenlunde samtidig som led i et samlet projekt med fælles formål. De pågældende arbejder skulle herefter betragtes som en helhed, som skulle bedømmes under ét i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet, jf. direktivets artikel 14, stk. 10 (om at værdien af en bygge- og anlægskontrakt skal beregnes ud fra arbejdets samlede værdi). Da den budgetterede udgift til arbejderne ubestridt havde oversteget direktivets tærskelværdi for bygge- og anlægsarbejder, havde havnen haft pligt til at foretage EU-udbud.

Klagenævnet fandt ikke anledning til at tage stilling til, om og i bekræftende fald i hvilket omfang projekteringsomkostninger skal medregnes ved beregningen af et bygge- og anlægsarbejdes værdi i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet, da spørgsmålet var uden betydning for sagens afgørelse.

Klagenævnet tog endvidere ikke stilling til en påstand fra klageren om, at havnen havde diskrimineret klageren ved det foretagne udbud. Nævnet henviste til, at denne påstand angik et udbud, som ikke var foretaget i henhold til EU's udbudsregler, og at der ikke var anledning for nævnet til at beskæftige sig med dette udbud, når det var fastslået, at der skulle have været foretaget EU-udbud.

1. maj 1997. L.R. Service ApS mod Solrød Kommune

Klagenævnet ikke kompetent til at tage stilling til en kommunes opsigelse af en rengøringskontrakt

Et rengøringsfirma havde en kontrakt fra 1990 med en kommune om rengøringen på en skole. Vederlaget var godt 900.000 kr. årligt. I april 1996 opsagde kommunen kontrakten pr. 31. juli 1996, hvilket var i overensstemmelse med kontraktens opsigelsesvarsel. Baggrunden var utilfredshed med rengøringsfirmaets udførelse af opgaven. I juni 1996 udbød kommunen som begrænset udbud efter tjenesteydelsesdirektivet rengøringen og vinduespoleringen på alle kommunens institutioner og anførte i udbudsbekendtgørelsen, at der ville blive prækvalificeret fem eller seks tilbudsgivere. Da kommunen senere blev klar over, at seks tilbudsgivere var for lidt, annullerede den udbudet og foretog i juni 1996 nyt udbud med angivelse af, der ville blive prækvalificeret maksimalt 20 tilbudsgivere. I februar-marts 1997 blev der indgået et antal kontrakter til ikrafttræden 1. april 1997.

Det omtalte rengøringsfirma klagede til Klagenævnet og gjorde gældende, at kommunen havde handlet i strid med ligebehandlingsprincippet ved at opsigelse klagerens kontrakt pr. 31. juli 1996, medens de øvrige opsigelser som følge af EU-udbudet skete med virkning fra en senere dato. Klageren henviste desuden til, at kommunen uden EU-udbud havde indgået en midlertidig kontrakt med et andet rengøringsfirma om rengøringen på den skole, hvor klageren havde gjort rent, for perioden fra ophøret af klagerens kontrakt 1. august 1996 og til ikrafttrædelsen af den nye kontrakt om rengøringen på skolen den 1. april 1997.

Klagenævnet udtalte, at hvis klagen havde angået kommunens to EU-udbud, havde Klagenævnet været kompetent til at behandle klagen, men at klagen vedrørte kommunens beslutning om at opsigelse klageren, og at en klage af dette indhold ikke er omfattet af nævnets kompetence. Klagenævnet afviste derfor klagen.

Klagenævnet fandt ikke grundlag for at antage, at kommunen havde handlet i strid med tjenesteydelsesdirektivet i forbindelse med den omtalte midlertidige kontrakt.

22. maj 1997. Højgaard & Schultz A/S mod Hundested Almennyttige Boligselskab

Forbehold. Forhandling. Udbyders tildelingsbeslutning annulleret. Ikke opsættende virkning

Et boligselskab udbød som begrænset udbud efter bygge- og anlægsdirektivet en ombygning af nogle boligblokke og indgik senere kontrakt med en af tilbudsgiverne. En anden tilbudsgiver klagede over forskellige forhold. Klagerens begæring om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klagenævnet udtalte i sin afgørelse:

1) Ad et forbehold i den valgte tilbudsgivers tilbud om entreprenørforeningens standardforbehold »samt øvrige relevante faglige forbehold«: Omfanget af dette forbehold og dets økonomiske rækkevidde var så usikkert, at forbeholdet gjorde tilbudet ukonditionsmæssigt, hvorfor udbyderen havde handlet i strid med bygge- og anlægsdirektivet ved at tage tilbudet i betragtning.

2) Ad et forbehold i den valgte tilbudsgivers tilbud om betalingstidspunkter: Det var muligt for udbyderen at overskue de økonomiske konse-

kvenser af forbeholdet, og udbyderen havde prissat det. Forbeholdet havde herefter ikke gjort tilbudet ukonditionsmæssigt.

3) Ad et forbehold i den valgte tilbudsgivers tilbud om støj: Forbeholdet kunne prissættes, og udbyderen havde prissat det. Denne prissætning var imidlertid sket på grundlag af en ukorrekt vurdering af udbudsbetingelserne, hvorfor udbyderen ved prissætningen havde handlet i strid med bygge- og anlægsgesetivet.

5) Ad ændringer i projektet, dvs. forskellige besparelser til en værdi af ca. 6,5 mio. kr., hvorfor entreprisen i kontrakten med den valgte tilbudsgiver var sat til ca. 45,2 mio. kr. mod tilbudspris ca. 51,7 mio. kr.: De pågældende ændringer indebar efter deres tekniske omfang og forhold til det udbudte projekt ikke i sig selv en overtrædelse af udbudsreglerne. Klagenævnet lagde herved vægt på, at ændringerne i det væsentlige var sket på grundlag af priserne i den valgte tilbudsgivers tilbud. De forudgående forhandlinger var imidlertid ulovlige, se punkt 6).

6) Forhandling: Der var mellem udbyderen og den valgte tilbudsgiver ført forhandlinger om ændringer i projektet, herunder prissætning, i et omfang, der indebar tilsidesættelse af bygge- og anlægsgesetivet og ligebehandlingsprincippet.

7) Udtalt ex officio: Klagenævnet havde under behandlingen af sagen konstateret, at udbyderen ikke havde angivet et tildelingskriterium i overensstemmelse med bygge- og anlægsgesetivets artikel 30 (om tildelingskriterier). Klagenævnet lagde imidlertid vægt på, at udbyderens hensigt efter de fremkomne oplysninger havde været at anvende kriteriet »den laveste pris« i artikel 30, stk. 1, a), hvilket udbyderen også faktisk havde gjort, og udbyderens angivelse af tildelingskriterium skyldtes efter det oplyste, at udbyderen ikke havde haft kvalificeret sagkyndig bistand til udbudet.

Klagenævnet annullerede udbyderens beslutning om at indgå kontrakten med den valgte tilbudsgiver.

19. juni 1997. Højgaard & Schultz A/S mod Undervisningsministeriet
Uberettiget annullation af udbud. Sagsomkostninger. Opsættende virkning
NB! Kendelsen er ændret ved Østre Landsrets dom af 16. august 2000 i sagen B 1654-97

En ordregiver udbød et byggeri i offentligt udbud i henhold til bygge- og anlægsgesetivet. Efter åbningen af tilbudene gjorde tredjelavestbydende gældende, at de to laveste tilbud var ukonditionsmæssige som følge af forbehold. Udbyderen afviste dette og tog skridt til indgåelse af kontrakt med lavestbydende. Tredjelavestbydende klagede til Klagenævnet over dette, hvorefter udbyderen annullerede udbudet og iværksatte nyt udbud. Tredjelavestbydende klagede derefter yderligere til Klagenævnet over annullationen af udbudet. På klagerens begæring tillagde Klagenævnet klagen opsættende virkning.

Klagenævnet udtalte i sin afgørelse, at det må antages, at et udbud i henhold til EU's udbudsregler kun kan annulleres, hvis udbyderen har saglig grund til at annullere det, og at bygge- og anlægsgesetivet, som udbudet var foretaget i henhold til, må antages at indeholde en forudsætning herom i artikel 8, stk. 2 (om meddelelse efter anmodning af begrundelse for annullation af udbud). Klagenævnet henviste videre til, at det egentlige formål med annullationen som følge af nogle nærmere beskrevne omstændigheder måtte have været et ønske om at afbøde virkningen af

klagen til Klagenævnet. Et sådant formål var imidlertid ikke sagligt i henseende til EU's udbudsregler, og udbyderens annullation af udbudet var derfor uberettiget som stridende mod forudsætningen i bygge- og anlægsdirektivets artikel 8, stk. 2.

Klagenævnet bemærkede endvidere, at nævnet ville foretrække annullation af udbyderens beslutning om annullationen og iværksættelse af nyt udbud. Nævnet fandt imidlertid, at dette ville savne formål, da konsekvensen ville være, at der skulle iværksættes et nyt udbud, hvilket imidlertid allerede var sket. Nævnet henviste videre til, at der ikke ville kunne indgås kontrakt på grundlag af de oprindelige tilbud uden en efterfølgende forhandling af et omfang, der ville stride mod det EU-retlige princip om efterfølgende forhandlinger, idet acceptfristerne for de oprindelige tilbud var udløbet, og tidsplanen i henhold til det oprindelige udbud ikke kunne overholdes m.m.

På baggrund af sagens omfattende og komplicerede karakter og langvarige forløb og oplysninger fra klagerens advokat om dennes tidsforbrug pålagdes det udbyderen at betale sagsomkostninger til klageren med 300.000 kr.

9. juli 1997. Vognmand Bomholt A/S mod Århus Kommune

Tilbudsgiver havde retlig interesse i klage over annullation af udbud. Annullationen var saglig og derfor berettiget

En kommune udbød som offentligt udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet transport af affald til forskellige kraftvarmeværker m.m. Der indkom tilbud fra nogle vognmandsvirksomheder, herunder klageren, der var lavestbydende. Udbyderen afviste klagerens tilbud som ukonditionsmæssigt, hvorefter klageren klagede til Klagenævnet med påstand om annullation af udbyderens beslutning om at afvise klagerens tilbud. Udbyderen tilkendegav derefter, at man ville annullere udbudet og foretage nyt offentligt udbud. Klageren ændrede herefter sin påstand for Klagenævnet til, at Klagenævnet skulle fastslå, at udbyderen havde været uberettiget til at annullere udbudet. Udbyderen gjorde gældende, at klageren herefter ikke havde retlig interesse i klagen, men at annullationen havde været berettiget.

Klagenævnet udtalte, at klageren som tilbudsgiver i henhold til det omhandlede udbud havde retlig interesse i at få påkendt sit synspunkt om, at den senere annullation af udbudet var uberettiget. Klagenævnet udtalte videre, at det må antages, at et udbud i henhold til EU's udbudsregler kun kan annulleres, hvis udbyderen har saglig grund til annullationen. Klagenævnet fandt det uheldigt, at kommunens annullation af udbudet var sket efter klagen til Klagenævnet, og dette kunne umiddelbart pege i retning af, at annullationen havde til formål at afbøde virkningen af klagen, hvilket ville være usagligt. Klagenævnet fandt imidlertid ikke grundlag for at tilsidesætte en forklaring fra lederen af kommunens affaldskontor, hvorefter annullationen skete, fordi han som nytiltrådt var blevet opmærksom på, at udbudsbetingelserne var uklare og uhensigtsmæssige. Klagenævnet henviste til, at det syntes at være rigtigt, at udbudsbetingelserne var uklare og uhensigtsmæssige og til, at en kommune som offentlig myndighed har pligt til forsvarlig forvaltning og herunder har pligt til at udforme sine udbud så klart og hensigtsmæssigt som muligt. Klageren fik således ikke medhold.

19. august 1997. Poul Hansen Entreprenører A/S mod Vejdirektoratet

Bortfortolkning af forbehold var uberettiget. Ikke annullation. Klagenævnet ikke kompetent til at tage stilling til, om klager skulle havde kontrakten. Sagsomkostninger

NB! Klagenævnets afgørelse er ændret ved Vestre Landsrets tilkendegivelse af 28. september 2001 i sagen B-2423-97

Vejdirektoratet udbød ombygning af en eksisterende vej til motorvej som offentligt udbud i henhold til bygge- og anlægsdirektivet. Efter tilbudenes åbning gjorde den tilbudsgiver, der havde afgivet det næstlaveste tilbud, straks gældende, at en bemærkning i forbeholdsrubrikken i det laveste tilbud medførte, at dette tilbud var ukonditionsmæssigt. Den pågældende bemærkning, der kunne forstås på flere forskellige måder, vedrørte anvendelse af knust asfalt i stedet for grus. Den tilbudsgiver, der havde afgivet det laveste tilbud, tilkendegav derefter over for Vejdirektoratet, at bemærkningen ikke var et forbehold, men at den alene angav anvendelsen af en fremgangsmåde i overensstemmelse med udbudsbetingelserne. Vejdirektoratet indgik herefter kontrakt med den tilbudsgiver, der havde afgivet laveste tilbud. Kontrakten afveg på visse punkter fra tilbudet og udbudsmaterialet, men der havde ifølge de afgivne forklaringer ikke været forhandlinger om kontraktens udformning. Den tilbudsgiver, der havde afgivet næstlaveste tilbud, klagede til Klagenævnet med påstand om, at Klagenævnet skulle fastslå, at den valgte tilbudsgivers tilbud var ukonditionsmæssigt, og at klageren havde krav på at få tildelt kontrakten m.m.

Klagenævnet udtalte, at det af det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip følger, at tilbud ikke må ændres efter afleveringen eller i hvert fald åbningen af tilbudene, men at det dog er tilladt at føre efterfølgende drøftelser med de bydende med henblik på at præcisere eller supplere indholdet af deres bud, i det omfang dette ikke giver anledning til forskelsbehandling. Klagenævnet udtalte videre, at det må antages, at en udbyder ikke må lægge vægt på efterfølgende oplysninger fra en tilbudsgiver om forståelsen af en bemærkning, der efter sin formulering kan forstås som et forbehold, der medfører, at tilbudet er ukonditionsmæssigt. Klagenævnet henviste til, at der i modsat fald ville blive givet tilbudsgiverne mulighed for at anvende en bevidst uklar formulering med deraf følgende mulighed for gevinst ved kontraktsforhandlingerne eller senere, men således at tilbudsgiveren, hvis andre tilbudsgivere beklager sig, har mulighed for straks at bortfortolke den uklare formulering, så den kommer til at svare til udbudsbetingelserne.

Da den omtalte bemærkning i det valgte tilbudsgivers tilbud kunne forstås som et forbehold, der gjorde tilbudet ukonditionsmæssigt, havde Vejdirektoratet herefter været uberettiget til at tage de efterfølgende oplysninger fra tilbudsgiveren om forståelsen af bemærkningen i betragtning og burde have afvist tilbudet som ukonditionsmæssigt. Vejdirektoratet havde derfor tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved at indgå kontrakt med den pågældende tilbudsgiver.

Klagenævnet henviste videre til, at kontrakten efter sit indhold fremtrådte som et forhandlingsresultat og til, at også en samlet vurdering af forløbet og kontraktens indhold førte til, at indgåelsen af kontrakten måtte anses for at være i strid med ligebehandlingsprincippet.

Klagenævnet fandt ikke fuldt tilstrækkelig anledning til at annullere Vejdirektoratets beslutning om at indgå kontrakten.

Klageren fik ikke medhold i påstanden om, at klageren havde krav på at få tildelt kontrakten, da Klagenævnet ikke havde hjemmel til at tage stilling til dette spørgsmål.

Klagenævnet pålagde Vejdirektoratet at betale sagsomkostninger til klageren med 100.000 kr. Beløbet blev fastsat skønsmæssigt ud fra sagens størrelse og oplysning fra klagerens advokat om dennes tidsforbrug i sagen.

27. august 1997. Dansk Automobil-Forhandlerforening mod Haderslev Kommune

Ikke aktindsigt i det valgte tilbud. Indkøbsdirektivet ikke tilsidesat

Haderslev Kommune udbød i EU-udbud en leverance på 18 biler til brug i kommunens hjemmepleje og leasede derefter 18 biler af et pengeinstitut, der købte bilerne af en autoforhandler uden for Haderslev. Danmarks Automobil-Forhandlerforening indklagede som mandatar for en række medlemmer i Haderslev-kredsen kommunen for Klagenævnet med påstand dels om aktindsigt vedrørende det pågældende tilbud, dels, således som nævnet i øvrigt opfattede klagen, med påstand om at indkøbsdirektivet var overtrådt. Klageren fik ikke medhold i kravet om aktindsigt, og nævnet fandt ikke direktivet tilsidesat.

12. september 1997. Abtech A/S mod Sydbus

Indkøb af læskærme til busstoppesteder anset for indkøb, ikke bygge- og anlæg. Sagsomkostninger

Som et led i en profilering af et fælleskommunalt trafikselskab skulle der opstilles nye læskærme ved stoppestederne ved selskabets busruter. Trafikselskabet skulle indkøbe og levere læskærmene, medens fjernelse af de gamle læskærme, udførelse af fundamenter for de nye, opstilling af dem og indlæggelse af lys i dem skulle udføres af de kommuner, hvor de respektive stoppesteder lå. En fabrikant af læskærme klagede til Klagenævnet over, at trafikselskabets indkøb af læskærme ikke var blevet udbudt i EU-udbud.

Klageren gjorde gældende, at indkøbene var omfattet af forsyningsvirksomhedsdirektivet, og at læskærmenes værdi ubestridt oversteg forsyningsvirksomhedsdirektivets tærskelværdi for indkøb. Trafikselskabet gjorde heroverfor gældende, at etableringen af et stoppested må betragtes under ét som et bygge- og anlægsarbejde i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet, og at varekøb i forbindelse med en bygge- og anlægsgave skal indregnes ved beregningen af tærskelværdien for bygge- og anlægskontrakter i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 1, 4), b), sidste punktum, hvorefter bygge- og anlægskontrakter kan omfatte sådanne leverancer og tjenesteydelser, som er nødvendige for deres opfyldelse.

Klagenævnet udtalte, at det muligvis var tvivlsomt, om sagen skulle bedømmes i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet, og at dette forudsatte, at etablering af læskærme er et naturligt led i trafikselskabets busdrift. Da parterne imidlertid var enige om, at sagen skulle bedømmes efter forsyningsvirksomhedsdirektivet, og da spørgsmålet var uden reel betydning for sagens afgørelse, lagde Klagenævnet til grund, at sagen var omfattet af forsyningsvirksomhedsdirektivet. Klagenævnet fandt endvidere ikke anledning til at tage stilling til, om etableringen af et busstoppested

med tilhørende opstilling af en læskærm kan anses for en bygge- og anlægsvirksomhed, da dette spørgsmål ikke fandtes afgørende.

Klagenævnet henviste herved til, at hvis etableringen af et busstoppested med opstilling af læskærm ikke kan anses for en bygge- og anlægsvirksomhed, var det klart, at trafikskabets indkøb af læskærmene skulle anses for indkøb, hvilket heller ikke var bestridt, og at der, hvis etableringen kan anses som en bygge- og anlægsvirksomhed, ville gælde følgende: Læskærmene måtte i så fald anses for byggematerialer (præfabrikerede bygningsdele), og indkøb af sådanne er indkøb i henseende til EU's udbudsregler, hvorfor trafikskabets køb af læskærmene skulle anses for indkøb. Dette var også tilfældet, selv om læskærmene skulle betragtes som en bygherreleverance fra trafikskabet, idet indkøb af byggematerialer til en bygherreleverance fra en offentlig udbyder af et bygge- og anlægsprojekt må skulle anses for indkøb, men i øvrigt var trafikskabet efter det oplyste ikke bygherre, hvorfor læskærmene ikke kunne anses for en bygherreleverance. Klagenævnet udtalte videre, at forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 1, 4), b), sidste punktum, som trafikskabet havde påberåbt sig, må antages alene at sigte til beregningen af tærskelværdien for bygge- og anlægskontrakter.

Der var således ikke fremkommet noget, der kunne føre til, at trafikskabets påtænkte indkøb af læskærme ikke skulle anses for indkøb.

Da trafikskabet havde søgt at få spørgsmålet afklaret og derfor havde været i god tro og desuden havde ladet sin kontraktsindgåelse afvente behandlingen af sagen for Klagenævnet, fandt nævnet det rigtigst ikke at pålægge trafikskabet at betale sagsomkostninger til klageren.

8. oktober 1997. Praktiserende Arkitekters Råd mod Københavns Pædagogseminarium

Krav til udbudsbekendtgørelsens beskrivelse af det udbudte. Udbyder var berettiget til at angive og anvende tildelingskriterierne uprioriteret og til at anse tilbudene for konditionsmæssige, men var uberettiget til at stille spørgsmål til alle tilbudsgivere om prisen

En udbyder udbød som begrænset udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet de rådgivende arkitekt- og ingeniørydelser ved projekteringen og opførelsen af en bygning. Som tildelingskriterium var angivet det økonomisk mest fordelagtige bud i henhold til nogle uprioriterede kriterier (funktionelt og arkitektonisk bedste løsning, teknisk bedste løsning, omkostninger, rådgivers honorartilbud). Udbyderen prækvalificerede seks virksomheder, der afgav tilbud. Alle tilbud overskred en økonomisk ramme, der var angivet i udbudsbetingelserne. Udbyderen foretog en vurdering, der mandede ud i, at alle tilbudsgiveres projekter i bearbejdet og beskåret form kunne gennemføres inden for rammen, og besluttede sig derefter til at tildele en af tilbudsgiverne opgaven. En arkitektorganisation klagede til Klagenævnet over forskellige forhold i forbindelse med udbudet.

Klagenævnet tog stilling til klagepunkterne således:

1) Klage over, at der var uoverensstemmelse mellem udbudsbekendtgørelsen og udbudsbetingelserne, idet kun udbudsbetingelserne omtalte en eventuel yderligere etape i byggeriet: Efter udbudsbetingelserne kunne udbyderen ensidigt udvide kontrakten til at omfatte en yderligere etape af byggeriet, og Klagenævnet konstaterede herefter, at udbyderen havde til-

sidesat de krav, der må anses indeholdt i EU's udbudsregler, til en tilstrækkelig og fuldstændig beskrivelse af det udbudte i udbudsbekendtgørelsen.

2) Klage over, at udbyderen havde taget tilbudene i betragtning, idet klageren henviste til, at tilbudene alle overskred den økonomiske ramme og derfor var ukonditionsmæssige: Udbyderen havde ved sin vurdering af tilbudene haft tilstrækkeligt grundlag for at antage, at alle projekter i henhold til tilbudene i bearbejdet og beskåret form kunne realiseres inden for den økonomiske ramme, hvorfor klagen ikke toges til følge.

3) Klage over, at udbyderen ikke havde foretaget en præcis vurdering af tilbudene i henhold til tildelingskriterierne og heller ikke havde foretaget en prioritering/vægtning af disse: Når en udbyder har valgt at anvende kriteriet »det økonomisk mest fordelagtige tilbud«, må det i medfør af tjenesteydelsesdirektivets artikel 36, stk. 2, påhvile udbyderen at angive og anvende tildelingskriterierne i prioriteret rækkefølge. Hvis udbyderen imidlertid efter en saglig vurdering af den udbudte tjenesteydelses beskaffenhed ikke anser det muligt at opstille tildelingskriterierne prioriteret, er udbyderen ikke bundet til at anvende dem i en bestemt rækkefølge. Ved det foreliggende udbud havde udbyderen været berettiget til ikke at angive tildelingskriterierne prioriteret, og der var ikke grundlag for at antage, at udbyderen ved sin vurdering af tilbudene ikke havde anvendt alle tildelingskriterierne eller havde anvendt dem usagligt. Klagen blev herefter ikke taget til følge.

4) Klage over, at udbyderen havde overtrådt det EU-retlige forhandlingsforbud ved at stille spørgsmål til tilbudsgiverne om deres honorarberegning og bede dem genoplyse denne: Henvendelse til tilbudsgivere om priser, herunder honorarberegning, kan kun ske uden tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, når det efter en vurdering af samtlige tilbud er åbenbart, at der er fejl i et eller flere tilbud. Noget sådant var ikke tilfældet i den foreliggende sag, og Klagenævnet konstaterede herefter, at udbyderen havde været uberettiget til at henvende sig til tilbudsgiverne om honorarberegningen.

Indbragt for domstolene, men sagen afvist ved Højesterets dom i UfR 2004 s. 3051 H.

9. oktober 1997. Arkitektgruppen i Aarhus K/S mfl. mod Hinnerup Kommune

Udbyder havde overtrådt tjenesteydelsesdirektivet ved at antage et ukonditions-mæssigt tilbud

En kommune udbød arkitekt- og ingeniøropgaven m.m. ved opførelsen af et ældrecenter som begrænset udbud. I udbudsbekendtgørelsen blev meddelt, at der ikke kunne afgives alternative tilbud. Under et spørgemøde med deltagelse af repræsentanter for fire af fem prækvalificerede virksomheder blev det tilkendegivet, at projekter, der forudsatte opførelse af ældrecentrets boligdel i to etager, ville være ukonditions-mæssige. Ved at have tildelt opgaven til en tilbudsgiver, hvis projekt forudsatte opførelse af boligdelen med boliger både i stueplan og på 1. sal, havde kommunen overtrådt tjenesteydelsesdirektivets artikel 3, stk. 2 (om forbud mod forskelsbehandling) og artikel 24, stk. 1 (om betingelserne for, at en udbyder kan tage hensyn til alternative bud).

Indbragt for domstolene, men retssagen senere hævet.

17. oktober 1997. Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service mod Tårnby Kommune

Udbyders afgørelse om aktindsigt i en udbudssag i medfør af offentlighedsloven kunne påklages til Klagenævnet. Afgørelsen delvis ændret

En organisation, som var klageberettiget efter Lov om Klagenævnet for Udbud, klagede over en kommune vedrørende et EU-udbud, hvorefter Klagenævnet afgjorde denne klagesag (ved kendelse af 13. september 1996). Efterfølgende anmodede organisationen kommunen om aktindsigt i nogle dokumenter vedrørende det pågældende udbud. Kommunen nægtede at give aktindsigt vedrørende fire dokumenter, dvs. kommunens tekniske rådgivers opstilling om de indkomne tilbud, rådgiverens vurdering af tilbudspriserne, en skrivelse fra et revisionsfirma og en skrivelse fra en advokat. Da organisationen ikke var part i relation til kommunens EU-udbudssag, blev kommunens afgørelse om aktindsigt korrekt truffet efter *offentlighedsloven* (Lov om offentlighed i forvaltningen), dvs. ikke *forvaltningsloven*, hvis bestemmelser om aktindsigt angår parterne i en sag. Som følge af, at organisationen var klageberettiget efter Lov om Klagenævnet for Udbud, kunne organisationen påklage kommunens afgørelse vedrørende aktindsigt til Klagenævnet.

Klagenævnet bestemte, at organisationen skulle have aktindsigt i kommunens tekniske rådgivers opstilling over tilbudene og i en del af rådgiverens vurdering, men at organisationen ikke derudover skulle have aktindsigt som ønsket, idet de pågældende dokumenter i øvrigt indeholdt oplysninger om tilbudsgivernes forretningsforhold, jf. *offentlighedslovens* § 12, stk. 1, nr. 2), henholdsvis kommunens advokats vurdering af kommunens eventuelle erstatningsansvar under en eventuel retssag, jf. *offentlighedslovens* § 10, nr. 4).

29. oktober 1997. Esbjerg Andels Renovationsselskab A/S mod Rødning Kommune

Ligebehandlingsprincippet overtrådt. Udbyders tildelingsbeslutning annulleret

Rødning kommune foretog begrænset EU-udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet af indsamling og bortkørsel af dagrenovation. Som tildelingskriterium var angivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud på baggrund af forskellige faktorer, der angaves i ikke prioriteret rækkefølge. Kommunen prækvalificerede bl.a. Esbjerg Andels Renovationsselskab A/S og den virksomhed, der hidtil havde udført opgaven. Tilbudet fra Esbjerg Andels Renovationsselskab A/S lød på ca. 2,5 mio. kr. årligt, og tilbudet fra den virksomhed, der hidtil havde udført opgaven, lød på ca. 2,6 mio. kr. årligt. Kommunens tekniske rådgiver indstillede, at tilbudet fra Esbjerg Andels Renovationsselskab A/S blev antaget, hvilket kommunens tekniske udvalg og økonomiudvalg ligeledes indstillede til kommunalbestyrelsen. Et mindretal i begge udvalg stemte dog for at tildele opgaven til den virksomhed, der hidtil havde udført opgaven. Kommunens økonomiudvalg vedtog senere at vurdere de indkomne tilbud efter et nærmere fastsat pointsystem, hvorved de faktorer, der var blevet angivet som tildelingskriterier, blev tillagt forskellig vægt, med det resultat, at den virksomhed, der hidtil havde udført opgaven, opnåede flere points end Es-

bjerg Andels Renovationsselskab A/S. Opgaven tildeltes herefter den virksomhed, der hidtil havde udført opgaven.

Esbjerg Andels Renovationsselskab A/S klagede til Klagenævnet, der udtalte, at kommunen havde brudt princippet om ligebehandling i tjenesteydelsesdirektivets artikel 3, stk. 2, ved uden påvist saglig grund at have ændret de oprindelige godkendelser af klagerens tilbud. Klagenævnet annullerede herefter kommunens beslutning om tildeling af opgaven.